

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 23 Octomvrie st. v.

După socotelile financiarilor din Viena deficitul nostru adevărat întrece chiar suma de șesedececi de milioane. Fie însă patruzeci, fie cincideci, fie chiar șesedececi de milioane, avem să-l plătim și îl vom și plăti. Nu în aceasta consistă gravitatea situațiunii. Întrebarea este, dacă vom scăpa după-ace vom fi plătit aceste șesedececi de milioane, dacă putem ori nu spera, că preste un an ori doi nu vom avea un alt deficit chiar mai mare ca cel de acum.

Părerea generală este, că nu vom pute scăpa și că deficitul e ceva organic în viața statului ungar, câtă vreme se va susține actualul regim. De aceea chiar „Pester Lloyd“ ajunge la concluziunea, că una dintre urmările calamităților financiare poate să fie o schimbare în organizarea țărilor ce constituie regatul ungar, ca să nu dăm — desființarea acestui stat.

Înțelegem motivele, care pot să-i îndemne pe oficioșii din Budapesta a-i da situațiunii o înfățișare atât de amenințătoare. Noi însă, care suntem în opozițiune, nu avem nevoie de a le dice deputaților: Dați, căci altfel pierd statul ungar. Căci vor da chiar și dacă noi am dice să nu de.

După a noastră părere chiar existența statului ungar nu e dar amenințată. E însă chiar mai mult decât amenințată, e sdruncinată omnipotența maghiară.

Demult acum s'a produs atât în monarhia noastră, cât și în străinătate convingerea, că Maghiarii sunt incapabili de a chivernisi interesele celor aproape șeseprezece milioane de suflete ce locuiesc în țările coroanei ungare și că influența prea mare a Maghiarilor este o nenorocire chiar și pentru Maghiari ei înșiși. Situațiunea financiară trebuie să producă această convingere și în cercurile, în care oamenii își vor fi mai făcut oare-care ilusiuni despre aptitudinile politice ale poporului maghiar.

Mai curând dar' ori mai târziu țările coroanei ungare vor fi scutite de ușurința, cu care Maghiarii chivernisesc interesele comune, mai curând ori mai târziu Maghiarii vor fi puși și ei sub oare-care epitropie. Întrebarea e numai: când se va prezenta situațiunea priincioasă pentru o asemenea măsură de siguranță publică.

Apoi vom fi scăpat de deficite, — și statul ungar nu va perî, ci mai virtos se va consolida. La perire numai Maghiarii pot să-l ducă: îndată-ce nu-l vor mai stăpâni ei singuri, este asigurat contra peririi.

Căci n'am ajuns noi la strimtorarea financiară, în care ne aflăm, decât prin inclinațiile excesive ale Maghiarilor.

Ajunși odată ei singuri stăpâni în țările aceste și temându-se că numai puțin timp le vor stăpâni, s'au aventat fără de nici un cumpăt, ca în timp de câțiva ani să realizeze ceea-ce numai prin o lucrare continuată de mai multe generațiuni se poate ajunge.

Graba aceasta, neastâmpărul acesta, impetuositatea aceasta o vedem pe toate terenele vieții sociale.

Ne vom mărgini astăzi la unul singur, — cel economic.

Desvoltarea economică atîrnă dela sporirea trebuințelor. Ear' trebuințele nu se pot spori în mod artificial.

Îndată-ce se sporesce populațiunea, se sporesc și trebuințele, deoarece sunt mai multe guri de hrănit, mai multe trupuri de îmbrăcat și mai multe capete, care cer căpătău. Deasemenea cu cât cultura străbate în cercuri mai largi, cu atât oamenii sunt mai exigenți, adecă au trebuințe mai multe și mai cualificate. Ear' aceste trebuințe sporite și cualificate îi împing pe oameni la o mai întinsă și mai inteligentă producțiune în viața economică. Nici sporirea populațiunii, nici progresul cultural însă nu se pot forța; ele au progresiunea lor firească: nu ne rămâne dar', decât să creăm condițiunile ce le priesc și să fim răbdători, dând și lucrării economice toate lesnirile neapărate.

Maghiarii au creșut în impetuositatea lor, că este destul să se de aceste lesniri, pentru-ca dezvoltarea economică să se facă ea de ea, chiar în lipsa condițiunilor sociale. Astfel au făcut mai mult decât ceea-ce era de neapărată trebuință, au creat pentru ajutarea dezvoltării economice un aparat prea mare și prea costisitor.

E enorm luxul ce s'a făcut în cei din urmă douăzeci de ani cu fel de fel de aședăminte de utilitate publică în Ungaria. Sunt bune și frumoase aceste aședăminte; însă foarte multe din ele nu vor fi nici preste mai multe decenii de neapărată trebuință, altele nu sunt croite pe talia noastră și ear' altele sunt de prisos ori poate chiar stricacioase.

E aici la mijloc un prea ardent dor de progres, dar' mai e și droaia de capitalisti mari, care au profitat de slăbiciunea Maghiarilor, ca să facă ei înșiși „gheșef-turi“, strigându-le mereu: Creați, cheltuiți, ca să vă prezentați lumii ca stat cu cultură modernă!

S'a și făcut, s'a cheltuit, s'au creat aședămintele întocmai ca în țările civilizate, ele însă nu funcționează ca în cele țări, sunt numai nise simulacre, pentru care ne-am ruinat, și care voinde să fie întreținute, au să contribuie și de aici înainte la ruinarea noastră definitivă.

Să ne oprim de astădată la un singur capitol. Mare lux s'a făcut la ministerul de comerț și la cel de comunicațiune. Căci lux va să dică a crea aședăminte, care sunt bune și folositoare, dar' de care deocamdată nu ai trebuință neapărată. Economiile, care încep a se face la aceste două ministere, sunt însă cea mai învederată dovadă, că s'au creat asemenea aședăminte, de care ne putem lipsi și ne-am fi lipsit, dacă n'ar fi fost droaia de capitalisti gata de a susține „ideea de stat“ cu prețul unui nou „geșeft“.

Mai lămurită dovadă sunt deficitele căilor ferate. Aceste deficite strigă: Prea mult s'a făcut pentru stadiul economic, în

care se află aceste țări, și nu s'a făcut bine ceea-ce s'a făcut!

Avem însă caile ferate, ne înlesnim cu ele și va sosi și timpul, când ele vor fi de neapărată trebuință.

Fără îndoială, dar' avem și datoriile, pentru care plătim peste o sută de milioane camete în fiesce-care an, și avem și caile ferate, care sunt și ele o sarcină, fiindcă vor să fie întreținute, administrate și exploatate.

Funcționarii vor să mănânce și să se îmbrace, șinele ruginesc, traversele putrețesc, materialul de mișcare se hodorogesc, ear' zidirile se strică de ploaie, de vânt și de arșiță chiar și atunci, când „mașina“ nu funcționează. Și de aceea nu facem „economie“, când sistăm circulațiunea pe caile ferate, fiindcă n'avem ce să transportăm pe ele. Se fac însă asemenea „economii“ ruinate în țara noastră.

Atât de astădată.

O voce slovească.

Die magyarische Staatsidee, Kirche und Nationalitäten in Ungarn. Geschildert von einem Slovaken.

(Urmare.)

Autorul continuând spune într'o notă, că Marschal cel cu „Patriotismul evlavios“ are soți mulți în clerul înalt și în cel inferior. Aceasta e cauza, că foaia slavă „Katolicke Noviny“ este persecutată și calumniată de preoți catolici, care consideră de un eroism când unul sau altul dintre dinșii își permite a predica, a doua sau a treia Duminică Slovacilor, cari nu cunosc limba maghiară, în limba aceasta. Tot la cauza aceasta se reduce și nesuccederea înființării unei foi politice bisericesci. Deoarece, cum s'a simțit numai idea, îndată au strigat soții lui Marschal: Pan-slavism! Și idea a fost înăbușită până a nu se realiza.

Autorul arată cum se câștigă în cler campioni pentru idea maghiarisării.

Vrând un preot să capete o prebendă, trebuie să promită sărbătorește și să de și revers, că nu va prenumera nici o foaie slavă, nu va umbla cu preoți cunoscuți pentru sentimentele lor naționale, fie acestea preoți cu cultură științifică și de o purtare morală exemplară. La cultura și educațiunea clericilor tineri nu este permis să

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

(Urmare.)

Scena III.

Harpagon, Săgeată.

Harpagon. — Afară de aici numai decât; nici un cuvânt să nu mai răspunzi. Haid'! ia-ți calabalicul dela mine, vestit pungaș de frunte, spânzurațoare ce ești!

Săgeată. — (La o parte). Decând sunt, n'am mai dat cu ochii de o ființă atât de pestriță la mașe ca afurisitul ăsta de moșneag; îmi vine să cred, Doamne iartă-mă, că are pe dracul în pânțele.

Harpagon. — Ce-i? ! bolborosesci printre dinți?

Săgeată. — Pentru-ce mă dai afară?

Harpagon. — Ia vezi la spânzurațoarea! îmi mai cere încă cuvinte! Cară-te iute, ca să nu te ucid!

Săgeată. — Dar' ce 'ți-am făcut?

Harpagon. — 'Mi-ai făcut atât, că voiesc să pleci.

Săgeată. — Stăpânul meu, fiul vostru 'mi-a poruncit să-l aștept.

Harpagon. — Du-te și-l așteaptă la ușiță și nu rămânea în casă, împlântat ca un par în pământ, ca să tragi cu ochiul la toate cele ce se petrec și de toate să te folosești. Nu vreau să

văd mereu în dosul meu o iscoadă, un vîndător, ai cărui ochi afurisiți rămân neîncetate așintiți asupra faptelor mele, caută cu însetare să afle ce am în casă și scormolesc pretutindenea, ca să vadă, dacă nu e ceva de furat.

Săgeată. — Ce dracu socotiți să faceți cineva, spre a fura ceva dela d-ta? Ești oare un om, dela care se poate fura ceva, când pui sub zăvor toate celea și stai și noaptea de pază?

Harpagon. — Voiesc să țin sub zăvor ceea-ce îmi vine la socoteală și să stau de pază cum îmi place. Ia vezi un nătărău, care bagă de seamă la toate cele ce faci! (Încet, la o parte) Mă tem, ca nu cumva să fi zăpsit ceva despre banii mei. (Tare.) Nu cumva 'ți-ar trece prin gând să faci printre oameni vorba, că am bani ascunși în casă la mine? hai?

Săgeată. — Ce ăci? ai bani ascunși?

Harpagon. — Netrebnicule! asta n'am voit s'o ăci. (Încet.) Îmi vine să turb. (Tare.) Ia spune, nu cumva îți vine pofta răutăcioasă de a bate toba că am?

Săgeată. — Vorbă și asta! Par'că pentru mine nu ar fi tot una, dacă ai, ori dacă nu ai.

Harpagon. — (Ridică mâna, ca să-i deie lui Săgeată o palmă.) Uită! mîi se pune încă la dispută cu mine! O să te scutur de urechi, încât să-ți treacă pofta de a mai rezona. Cară-te de aici, 'ți-o ăci încă odată.

Săgeată. — Eată-mă! am plecat.

Harpagon. — Ia stăi nițel. N'ai luat ceva cu tine?

Săgeată. — Ce să fi luat?

Harpagon. — Vino încoace să vezi. Arată-mi mâinile.

Săgeată. — Eată-le.

Harpagon. — Celelalte.

Săgeată. — Celelalte?

Harpagon. — Da.

Săgeată. — Pofim.

Harpagon. — (Arătând la cioarecii lui Săgeată.) N'ai nimic aici?

Săgeată. — Caută să vezi însuși.

Harpagon. — (Pipăind cioarecii lui Săgeată.) Acești mari pantaloni prea sunt potriviți să ascundă lucrurile furate, și aș voi să fi rămas vre-unul acățat în ei.

Săgeată. — (La o parte). Ah! Cum 'i-s'ar cuveni unui om ca ăsta paguba de care se teme! Și cum m'aș bucura să pot pune mâna pe ceva din ale lui.

Harpagon. — Hai?

Săgeată. — Ce-i?

Harpagon. — Ce vorbești despre a pune mâna, — a fura?

Săgeată. — ăci, că te-ai pus să scormolesci pretutindenea, ca să vezi, dacă nu 'ți-am pus mâna pe ceva.

Harpagon. — Asta e tocmai ceea-ce 'mi-am pus de gând să fac (Caută pin buzunările lui Săgeată).

Săgeată. — (La o parte). Dare-ar ciuma în sgârcenie și în sgârciți!

Harpagon. — Hai? — Cum ai ăci?

Săgeată. — Ce-am ăci?

Harpagon. — Da! ce ăceai despre sgârcenie și despre sgârciți?

Săgeată. — Am ăci să deie ciuma în sgârcenie și în sgârciți.

Săgeată. — Pe cine vrei să înțelegi?

Săgeată. — Pe mișei și pe calici.

Harpagon. — Dar' pe cine-l socotesci de mișel și de calic?

Săgeată. — Ce-ți mai bați capul?

Harpagon. — Îmi bat capul cu lucrurile ce se cuvine.

Săgeată. — Nu cumva crezi, că voiam să te 'nțeleg pe d-ta?

Harpagon. — Eu cred ceea-ce cred; dar' voiesc să-ți spu, cu cine vorbești, când le ăci aceste.

Săgeată. — Vorbesc... vorbesc cu căciula mea.

Harpagon. — Eară mie, mie-mi vine să vorbesc cu chicala ta.

Săgeată. — Ai să mă opresci de a huli pe sgârciți?

Harpagon. — Nu; dar' am să te fac să nu-ți mai umble gura și să nu te mai obrăznicesci; tacă-ți gura.

Săgeată. — Eu nu numesc pe nimeni.

Harpagon. — Te bat vinet, dacă nu taci.

Săgeată. — Cel-ce simte că-l mănâncă, acela să se scarpine.

Harpagon. — N'ai să taci odată?

Săgeată. — Da, de silă bucuros.

Harpagon. — Haide, Haide. —

Săgeată. — (Arată lui Harpagon un bu-

participe bărbați cu sentimente naționale, ear' unde se află de acestia, la ordin mai înalt, fără de nici o considerațiune, trebuie înălțurați. Numirea unui preot, la ori-și-cât de miserabilă prebendă, atrînd dela consimțământul unui notar de ori-ce calificațiune, dar' pus să privegheze și să judece asupra sentimentului patriotic al unui preot catolic și a căruia informațiune, la locul mai înalt competent, este decît deosebite. Numirea unui arhipăstor atrînd dela consimțământul jurnalistilor. Este deajuns, ca un jurnalist jidovesc să suspecteze sentimentul patriotic (!) al unui preot candidat, sau a-l descrie, că nu are destulă energie, și guvernul numai decît cugetă la candidatura lui.

„Archipăstoriile bisericesci primesc cu numirea lor deodată și misiunea de a maghiarisa în dieceșele lor, popor și preoțime. Ca lucrului să se dea un nume frumos, se dîce, principii bisericesci, ca magnați ai țerii, trebuie să reprezente și să aplece interesele statului. În realitate însă, se dîce, se propage și în sferile bisericesci idea statului național maghiar. În fapt literatură populară slavă nu numai că nu se bucură de nici o favorizare și protecțiune din partea episcopilor, ci este cu totul ignorată, ca ceea-ce cu pastorațiunea nu are nimic de a face. Grija pentru răspunderea literaturii populare religioase slave este lăsată pe mîna Jidovilor Horowitz din Tirnavia și Bucsánszky din Budapesta. În locul acesteia însă spriginesc de dărnici și jertfira cea mai largă reuniunile de cultură (?) maghiare. *) (Va urma.)

Revistă politică.

Sibiu, 23 Octomvrie st. v.

După-cum împărtășește „Pol. Corr.“, în cercurile guvernamentale engleze actualul stadiu al cestiunii bulgare se privește de foarte serios. Se crede, că numai cu anevoe se va pute în-cungiura ocuparea Bulgariei prin Rusia și că nici o putere nu va în-treveni, spre a o împedeca dela aceasta. O manifestatiune anti-rusească a Sobraniei în contra procedurii generalului Kaulbars — după părerea cercurilor guvernamentale engleze — ar ave sigur drept urmare ocupațiunea. Un asemenea pas al Rusiei de altminteare ar produce

*) Într-o dieceșă, unii dintre parochi au comandat, la tipografia Benedictinilor papisti în Brîn, scrieri, calendare boemesci, ascetice și edificatoare și le-au împărțit în popor. Autoritatea politică, care, conform unui ordin ministerial, controlează foarte riguros ori-și-ce expedițiune de cărți din Boemia și Moravia spre Ungaria, și ori-ce comuniune literară a Slovacilor cu Boemia (ca gravitațiune în afară), a recercat decanatul districtual pentru introducerea unei incușițiuni contra mențiunilor parochi. Preoțimea decanatului plîngîndu-se, din congregațiunea ei, la autoritatea dieceșană, a primit răspunsul: preoții să se rețină dela importul produselor literare străine în patrie, și dacă tot-mai vor să dea bani pentru cărți, să cumpere cărți de rugăciune și scolastice din patrie. — Noi însă, — dîce autorul, — ținem, că nici literatura chinezescă catolică pentru noi nu poate fi străină și a doua, că cu cărți de rugăciune și scolastice pentru cultura religioasă, preoțescă a poporului slovac nu s'a făcut chiar nimic. . . . Idea maghiară de stat a dus pe un arhipăstor, pe un servitor maghiar serbătorit într-o pozițiune nu tocmai de învidiat, ca el, adevă la ordinul ministrului, să închidă sau cel puțin să consimtă a închide gimnaziul catolic, slav autonom din Znio, cu toate că preoți catolici, ca întemeetori și conducători ai aceluia, au protestat din toate puterile, cu toată întăritarea și indignațiunea, nu fără de cuvînt a bietului popor slovac catolic, deși comisarul încercînd n'a putut afla altă vină, decît că edificiul e prea umed. Ce s'a ales de banii fondurilor, scie numai responsabilul (!) domn ministru.

zunar al surtucului seu.) Poftim, încă un buzunar; ești mulțumit?

Harpagon. — Ia vino, adă-mi-l și nu te mai codi.

Săgeată. — Ce s-ți dau?

Harpagon. — Ceea-ce ai piscat dele mine.

Săgeată. — N'am piscat nimic.

Harpagon. — Așa să fie oare?

Săgeată. — Așa este.

Harpagon. — Noroc bun. Cară-te la dracu de aci.

Săgeată. — Eată-mă și eu pofitit frumos s-ți iau diua bună.

Harpagon. — Dacă se va fi întemplat să fi luat ceva, cel puțin — pe sufletul tău să cadă păcatul.

Scena IV.

Harpagon, singur.

Poftim un pungaș de fecior din casă, care mă supără afară din seamă; nu-mi place de loc s-îi ved mutra. Cu adevărat, mare nevoie să păstrezi la tine bani mulți; fericit acela, care și-a pus partea la dobândă bună, și nu păstrează decît ceea-ce-i trebuie pentru nevoile zilnice. Nu-i mică strîmtorarea, în care te găsești, când te pui să cauți în o întregă casă un unghet credincios; căt pentru mine, lădile de fer imi par suspecte și nici odată nu vreau să mă încred în ele: le țin curat numai ca pe nisce momeli pentru hoți, totdeauna ele sînt cel dintăiu dintre lucrurile, asupra căruia dau năvală. (Va urma.)

în unele cercuri din Anglia o anumită mulțumire, fiindcă prin aceasta ar da o grea lovitură influenței sale ce o are asupra popoarelor creștine din Balcani și în general asupra Slavilor, și afară de aceasta n'ar ave din ocupațiune nici un folos material, deoarece-ce nici Austro-Ungaria nici Germania n'ar admite, ca Rusia să adnezeze Bulgaria pentru vecie.

Foile berlineze își exprimă adîncea oroare față cu procederea generalului Kaulbars. Astfel „National-Zeitung“ e de părere, că ar fi timpul, ca asemenea diplomați, care stau la nivelul de cultură al Asiei-centrale, să ese din activitate. Pașirea Rusiei are chiar scopul, de a provoca brutalități. „Vossische Zeitung“ recomandă Bulgarilor cea mai extremă rezistență și dîce, că ei nu pot perde nimic, dacă își apără dreptul chiar și întrebîndu-l putere.

Din Tîrnova se depeșează, că Caraveloff-istii se pregătesc a face o nouă lovitură de stat. Pentru acest scop ei s'au adresat la generalul Kaulbars promițîndu-i alcătuirea regenței din Caraveloff, Cancoff și Taneff. Generalul Kaulbars a răspuns, că trebuie să consilieze guvernul rus. Se dîce, că generalul a și primit răspuns, însă nefavorabil pentru persoana lui Caraveloff, care este considerată de nedemnă de încrederea Rusiei. Caraveloff s'a adresat la solitudinea lui Zancoff, însă acesta i-a răspuns, că nu poate nimic. Generalul Kaulbars a emis părerea, că regența bine primită de Rusia, trebuie să fie compusă din d-nii Slaveicoff, Metropolitul Clement și Zancoff.

Apel

cătră onorații alegători din fostul comitat al Severinului.

A sosit timpul, ca să ese din representațiunea comitatensă acei reprezentanți, cari sînt aleși de 6 ani și aceia, cari au fost aleși numai până în anul curgător.

Numărul acestora este jumătate din numărul reprezentanților aleși.

În locul acestora se vor alege alți reprezentanți și anume: *Luni, Marți și Mercuri în 8, 9 și 10 Noemvrie n. (27, 28 și 29 Octomvrie v.) a. c.*

Alegerile se țin tot în locurile de mai înainte, adevă:

În Caransebeș, unde se aleg 3 reprezentanți; Ruskberg, se aleg 2 repres.; Ferdinandsberg, 4 repres.; Caransebeșul-nou, 5 repres.; Cârpa, 2 repres.; Slatina, 4 repres.; Teregoava, 2 repres.; Mehadica, 4 repres.; Cornea, 4 repres.; Prigor, 4 repres.; Bozovicu, 4 repres.; Dalboșeți, 4 repres.; Mehadia, 4 repres.; Orșova, 2 repres.; Bersasca, unde se aleg 2 repres.

Ordinea, în care se țin alegerile, este următoarea:

I. Luni în 8 Noemvrie n. (27 Octomvrie v.) în: Ruskberg, Cârpa, Slatina, Teregoava, Bozovicu și Orșova.

II. Marți în 9 Noemvrie n. (28 Octomvrie v.) în: Caransebeș, Caransebeșul-nou, Cornea și Prigor.

III. Mercuri în 10 Noemvrie cāl. nou (29 Octomvrie cāl. vechiu) în: Ferdinandsberg, Mehadia, Bersasca, Dalboșeți și Mehadica.

Ales poate fi tot alegătorul, care nu cade sub excepțiile §-lui 23 al articolului de lege XXI din 1886.

Aceia, cari es acuma din representațiune, pot fi aleși.

În congregațiunea comitatensă ținută în 27 Octomvrie c. n. a. c. s'a hotărît, ca primăriile comunale și notariatele cercuale să fie îndatorate, a lăsa pe fiecare alegător să vadă lista alegătorilor și să-și poată decopia din ea toți alegătorii din comună.

În înțelesul legii fiecare alegător este liber de a alege de reprezentanți pe aceia, pe cari îi vrea dînsul după cugetul curat al seu, și nimeni nu-i este iertat de a sili sau de a amenința pe cineva, ca să aleagă pe altul, decît pe cel ce îl vrea alegătorul.

Pe temeiul acesta noi facem apel cătră D-Voastre, alegătorilor, ca să alegeți bărbați de aceia, pe cari îi cunoașteți bărbați cu pricepere, de omenie și cu inimă bună cătră popor: bărbați, cari îi cunoașteți că s'au luptat și până acum pentru binele poporului; bărbați, cari nu atrînd dela nimenea și nu se tem a apăra totdeauna interesele D-Voastre.

Mai departe, noi dorim, ca D-Voastre să alegeți reprezentanți de aceia, cari sînt în stare materială mai bună, ca să poată merge la Logoj în reședința comitatului pe speșele lor, de câte ori se țin congregațiuni comitatense.

Făcînd D-Voastre astfel, nu vătămăți pe nimene, ci Vă folosiți numai de drepturile D-Voastre garantate tuturor cetățenilor prin legile țerii, care sînt sancționate de Maiestatea Sa.

Apoi este drept, ca D-Voastre, cari mai cu seamă purtați sarcinile statului, plătînd dare, dînd ostași, făcînd drumuri ș. a., să Vă bucurați cel puțin de aceste binefaceri, neconturbați și neimpedecați de nimene, cu atât mai puțin de diregători, a căror datorință este a apăra, dar' nu a zădărnici drepturile cetățenilor.

În fine, precum ați dovedit până acuma la toate alegerile, că Vă cunoașteți interesele D-Voastre, că aveți inimă pentru binele comun; că Vă cunoașteți și Vă prețuiți bărbații, cari s'au luptat și se luptă pentru binele poporului nostru: dovediti și acum, că nu ați scădut în virtuțile cetățenesci, că nu sînteți mai slabi decît mai înainte. D-Voastre, cari ați apărât tronul și patria pe toate câmpurile de bătălie, apărați-vă acuma drepturile D-Voastre! Mergeți cu toții la alegere în bună înțelegere, în pace și în liniște.

Mergeți și Vă alegeți de reprezentanți bărbați de aceia, pe cari vi-i spune cugetul D-Voastre cel curat, și Dumneșul străbunilor noștri ne va ajuta!

Caransebeș, 31/19 Octomvrie 1886.

Comitetul central electoral.

Traian Doda,
președinte.

Ioan Ionașiu,
notar.

Presa

despre
budgetul Ungariei.

„Die Presse“ scrie: Toate momentele sînt întocmite, a modifica mult prima impresie ce a făcut-o budgetul expus, și a sdruncina nădejdirile puse într-o apropiată restabilire a echilibrului în gospodăria statului ungar. Și numai înainte de asta cu un an se credea firm dincolo de Laita, în restabilirea echilibrului financiar. Un caracter de tot trist al stării finanțelor statului ungar dă împregiurarea, că marginile sînt foarte strîmte, atât cît privește înmulțirea venitelor, cît și restrîngerea cheltuielilor. Cu aproape 7 milioane s'a mărit budgetul regular al cheltuielilor pe anul 1887, și o mică parte din suma aceasta e designată pentru cheltuieli productive, pentru investițiuni productive. Cheltuielile pentru investițiuni încă s'au scărît cu 3 milioane față cu cele ale anului trecut, așa încât creșterea cheltuielilor se urcă la 8½ milioane. Dacă considerăm, că o mare parte din cruțarea efectuată în cheltuielile statului e de a se reduce la reducțiunea în exploatarea minelor, atunci trebuie să ajungem la rezultatul: starea finanțelor de stat ale Ungariei s'a înrăutățit în cît privește budgetul cheltuielilor. Mai departe e de considerat, că marea misiune ce i-s'a pus-o statul ungar în ce privește starea culturală și economică; multe neglijențe ce are de a le îndrepta pe terenul acesta, ne îndreptătesc a crede, că cheltuielile și pe viitor încă se vor spori în loc să scadă. Ce privește veniturile, apoi la o considerabilă înmulțire a lor nu se poate aștepta nimeni. Puterea de contribuție a poporului e atât de încordată, încât nici pe terenul dării directe, nici pe acela al dării indirecte la o înmulțire a lor nu se poate astăzi nimeni aștepta. Această privește mai mult agricultura ungară, a le cărei stări misere așteaptă mai mult o considerare din partea statului, decît să se poată cineva gîndi la o urcare a contribuabilității și a puterii de consumțiune. Ear' în cît privește încercarea făcută din partea guvernului, pentru a da vieață industriei maghiare, rezultatele de până acum dovedesc, că această industrie nu stă în nici o proporție cu jertfele aduse pentru susținerea ei.

„Wiener Allgemeine Zeitung“ dîce: Ați după încuviințarea în parlamentul austriac a convențiunii vamale și comerciale, a expus ministrul ungar de finanțe camerei proiectul pentru economia statului ungar. Contele Szapáry își sîrșește socoteala cu frumosul deficit de 22 milioane. Deficitul încă s'a mărit față cu acela al anului trecut, cu toate că pentru investițiuni, adevă pentru așa numitele cheltuieli „productive“ s'a socotit numai puțin, și anume în urma micșorării veniturilor din vămi, dări și căi ferate. Totdeodată s'au urcat recerînțele tuturor celorlalte categorii de administrație. Dacă ne reamintim, că în Ungaria teoria preliminarilor se întrece prin adevărată praxă a recerîntelor, că în decursul anului a trebuit să se voteze un credit supletor pentru căile ferate de stat, care credit e aproape așa de mare ca deficitul anului viitor, dacă scim, că statul ungar a făcut în cei douăzeci de ani ai independenței sale datorii în suma de 1 miliard și 300 milioane fl. și după-cum stau lucrurile de acum, o restabilire a echilibrului în gospodăria statului ungar e încă în perspectivă prea îndepărtată, atunci trebuie să considerăm starea financiară a Ungariei ca foarte serioasă. Când în prima beție a tîrului stat îi îmbuldia pe Maghiari realizarea mai multor planuri de reorganizare, când geniarile de finanțe cresceau din pămînt, ca bureții după ploaie, când gospodăria statului a fost întocmită după fantasticele pretențiuni ale unei mari puteri, pretutîndeni se putea explica, dacă datorile se făceau în Ungaria cu o pasiune de sport și cu o anumită naivitate. De atunci s'au mai schimbat lucrurile în Ungaria. Facerea veselă de datorii, s'a schimbat într-o plătire tragică a intereselor,

planurile ridîtoare ale viitorului trebuie înapoiate față cu crudul prezent. Desmețirea, urmată de o obligată indispoziție, a venit deja înainte cu un an, și dacă creditul supletor pentru căile ferate de stat, o afacere senzațională de primul rang, a învîșat pe Maghiari, că adeseori investițiunile înghit un capital cît de frumos, dacă trebuie să iee spre sciință, că puterea financiară a scădut din anul trecut, că veniturile din instituturile de comunicație sînt în scădere, prin urmare deficitul în creștere, atunci trebuie să i-se deschidă ochii și chiar celui mai hotărît șovinist, ca să priceapă adevărata stare a lucrurilor și să ajungă la decisiunea energică: a lăpăda cel din urmă rest al vechiului sanguinism, și a aduce în consonanță debitul cu creditul înainte de a fi copleșit greutatea datorriilor puterea poporului.

„Deutsche Zeitung“ scrie: Trebuie să lase fiecare Ungurilor, că mari jertfe au adus ei pentru susținerea creditului lor, și că de pildă ministrii de finanțe Ghyczy și Coloman Széll, au voit a stagna deficitul Ungariei prin siluirea puterii contribuabile, tocmai așa, precum au făcut-o acum de cece ani oamenii de stat ai Italiei. Dar' ceea-ce i-a succedat unui Sella în Italia n'a putut să i succedă unui Széll în Ungaria, prelîngă toate stăruințele lui; și astăzi, după experiența unui șir lung de ani, nu se mai poate înșela pe sine guvernul din Budapesta. Cifrele vorbesc o limbă destul de clară și de învederată, și o iconă a deficitelor ungare începînd din anul 1870 încoace, ne dă o morală cu mult mai bună, decît se poate aceasta deduce din privirile lungi de mai multe coloane și din a deducțiunilor național-economice finale. Din 1870 încoace are Ungaria un „minus“ general de 700 milioane. Opoziția din parlamentul pestan, a ridicat de mai multe ori acusa asupra ministrului de finanțe, că dînsul voiesce — ceea-ce fac și alți ministri de resortul seu — a pune un vîl des asupra budgetului expus de dînsul. Dacă un om nepreocupat cumpeșnece preliminarile anilor trecuți, cu rezultate faptice ale economiei financiare, atunci de bună-seamă va afla, că acusa aruncată din partea opoziției, e îndreptățită, și tot așa de adevărat este, că preliminarul actual al ministrului de finanțe, al contelui Szapáry, va fi întrecut de realitate cu multe milioane deficit. Cum? Recolta slabă — stagnarea economiei, holera, crisa agrară, toate acestea voiesce dl ministru a le pune ca factori de tot mici în socotelile sale, sau poate a nu le pune de loc? Optimismului seu oficial e de a se atribui și acestea?

„Neues Wiener Tagblatt“: Dr. de Dunajevski are de a acoperi 20, contele Szapáry 22 milioane pe anul viitor, prelîngă acestea vin apoi emisiunile rentei pentru scopuri de acoperire atât dincoace, cît și dincolo, și dacă ne mai aducem aminte de împrumutul ungar anunțat pentru întărirea cassei, atunci ajungem la rezultatul: pentru socoteala ambelor țeri trebuie aduse 70—80 milioane rentă nouă pe piața de bani. Dece Dumneșu. ca să nu tragă ministrii noștri de finanțe, conclusioni false asupra apreiției creditului austro-ungar, și mai cu seamă e de dorit, ca contele Szapáry să nu iee în ușor starea financiară a Ungariei; ea formează punctul cel negru în regimul alt-cum atât de durabil și plin de rezultate al dlui Tisza.

„Wiener Tagblatt“: . . . Sub astfel de împregiurări apare mărimea, alteum destul de frumoasă a deficitului, înspăimîntătoare, și e lucru de tot natural, că împărtășirile contelui Szapáry au produs un efect de totdeprimător. Căci e limpede, că Ungaria cu ori fără voie a luat sarcini pe spatele sale, cari sarcini cu puterea ei economică nu le poate suporta, fără-ca să i-se sporească datorile din an în an. O regulare a gospodăriei statului însă devine din an în an în cea măsură tot mai greoaie, cu cît tot șovăiesc în loc de a înșădă generațiunea viitoare cu o enormă mulțime de datorii și de a privi situațiunea mai limpede, ba a aduce chiar ajutor.

„Fremdenblatt“: Se poate, că ministrul ungar de finanțe, abstrăgîndu-l dela deficitul arătat în cifre, va lua în folosință și o sumă pentru dotațiuni de casă, la toată întemplarea însă nu va ajunge deficitul acea mărime, ca să se teamă o sdruncinare a creditului ungar. Cu toate aceste arta financiară a contelui Szapáry numai atunci va fi recunoscută, când îi va succeda a aduce în consonanță preliminarul cu cheltuielile efective.

Fapte petrecute.

Teiuș, Octomvrie 1886.

În timpurile grele, în care ne aflăm, îndoit ne saltă inima de bucurie, vîdînd ori-ce avînt la poporul nostru.

Și cu bucurie vedem, că prelângă toate șicanările, ce puternicii dăile de astăzi ni le fac, pentru-că se ne implice, totuși facem progrese; e drept, că aceste sunt cam sporadice, cam neînsemnate, dar totuși înaintăm; ceea-ce fără îndoială arată, că poporul nostru își are vitalitatea sa, prelângă toate denegările, ce frații Maghiari ni le fac.

Este un lucru recunoscut astăzi nu numai de poporul de rând, ci chiar și de copiii lui, că guvernul nostru își dă toată silința, unde numai i-se dă privilegiu, a ne face nouă Românilor tot numai rău.

A străbătut deja afund în masa poporului intențiunile ce bună-ooră le are ministerul, — precum poporul dăce, — față cu scoalele noastre, față cu înaintarea noastră intelectuală.

Se scie, și aceasta în cercuri foarte largi, că Ungurii vreau a ne lua scoalele, ca apoi unde se poate să-și deie silința prin învățători din neamul lor, a maghiarisa; ear' unde prospecte de maghiarizare nu sînt, acolo se lase poporul în întunec, ca astfel lipsit de orice lumină, să fie adus la sapă de lemn, ca așa, mai curînd sau mai târziu, ori să iee lumea în cap, ori plecîndu-și capul, să se supună voinței stăpînitorilor.

Tot atâtea utopii!!

Da, utopii, deoarece simțul de naționalitate în poporul nostru a început binisor în timpul din urmă a se desvolta; puțini vor fi astăzi din popor, care se nu scie spune, că Traian, împăratul dela Roma, numai decît după Christos ne-a adus aici, că sîntem descendenți ai Romanilor etc., etc.

Cu bucurie deci vedem, cum an de an, prelângă toată sărăcia, de care poporul e copleșit, se ridică salariile învățătorilor, începînd a da tot mai mare atențiune și scoalei.

Vedem mai departe, și încă cu o deosebită bucurie, cum în timpul din urmă femeile au început a emula cu bărbaii lor, constituindu-se în reuniuni, ca astfel și ele, pe cît puterile le iartă, se contribuie la ridicarea neamului lor, cu deosebire prin deschiderea de scoale pentru fete.

Ba sînt foarte dese casurile, când silit e omul a audî lamentări dela mulți fruntași de prin deosebitele comune, că ce rău e pentru ei de exemplu, că n'au preot de dai Doamne, ca în mod și acolo să se poată pune la cale treburi bune, precum le vîd într'alte locuri.

Toate acestea sînt așa și totuși frații Maghiari își permit a îmbăta opiniunea publică externă prin minciuni ca aceea, că poporul nostru e un popor incult, neaccesibil pentru cultură, un popor fără conștiință națională, că este îndestulat cu soarta sa, lipsindu-i ori-ce aspirațiuni de vre-o soartă mai bună și altele de acestea, care nu sînt alta, decît tot atâtea neadevăruri.

Disei mai sus, că înaintăm și cu bucurie și vedem înregistrîndu-se acum într'un jurnal, acum într'altul, că ori cutare reuniuni, ori cutare particulari au luat salutara hotărîre, de a veni, ori într'un mod, ori într'altul, ca să contribuie înaintării noastre.

Și fiind și eu de părerea, ca ori-ce faptă bună să fie înregistrată în jurnalistică, ca astfel în cercuri cît mai largi să fie cunoscută, pentru-că vîdîndu-le acestea, și alții să le imiteze, unde se înțelege, cu puțință este; — cu permisiunea onor. redacției, mi-am propus a înregistra în următoarele, earăși o faptă vrednică de imitat.

Se scie, că guvernul nostru își dă o mare silință, pe unde numai se poate, ca să înființeze scoale de stat pentru fete, prea firesc, spre acest scop își alege oare-cumva centre, bună-ooră opide, prelângă care se grupează un număr mai mare sau mai mic de comune.

O astfel de scoală de stat pentru fete era, se înțelege, o cerință arîndă a d-ilor, ca să înființeze și pentru opidul Teiuș — cu o populațiune de peste 2000 suflete, între cari maiortatea sînt Români, și pentru giurul acestuia cu o populațiune curat română de până la vre-o 20.000 suflete.

Și pentru-că arîndă cerință se se și realizeze, — precum m'am putut informa în dăile aceste în o călătorie a mea ce am făcut-o la Teiuș, — inspectorul de scoale al acestui comitat în vara anului 1884 se și prezentează la Teiuș, unde în o ședință de comitet nu 'mi-i îmbată pe membrii comitetului, că ce bine ar fi pentru ei, și ce foloase mari ar aduce fetițelor lor o scoală de stat aci, în acest opid, și alte de aceste, — le recomandă prin urmare, ca să facă o atare scoală pentru fete, unde să-și trimită apoi fără deosebire de naționalitate și religie copilele lor.

Intențiunea era vîdită; de o cam dată nise scoale de stat pentru fete, cu mai multe învățătoare, ca așa atît copilele de naționalitate noastră din Teiuș, cît și a celor din giur, să aibă unde primi instrucțiunea în limba maghiară.

Preotul locului, după-ce Măria Sa 'și-a finit arîndă recomandare, pe care a făcut-o numai în limba maghiară, îl roagă a le spune pe românește ceea-ce a vorbit, pentru-că se fie înțeles și din partea Românilor, dar' de o astfel de explicare și pe românește n'a fost norocos, ci aceea a talmăcit-o notarul comunal pe românește.

Membrii comitetului comunal, de naționalitate română, cer ca, fiind cestiunea de o pondeosităte așa mare, să li-se deie voie a se sfătui mai înainte ei între ei, asupra acestei cestiuni, — care după o serioasă consultare avută, prin graiul preotului și al învățătorului referază în plen, că ei pentru părinteasca îngrijire, ce vîd că o are inspectorul față cu crescerea copilelor lor, și pentru binele ce li-l vesece, — îi sînt mulțumitori, — ce privește însă înființarea unei scoli de stat, la care trebuie să contribuie și ei, și unde prin urmare să-și trimită și copilele lor, îi aduc

la cunoscînță, că la așa ceva nu se pot învoi, ci își vor face ei *scoala lor de fete* din propriile lor mijloace, și își vor susține-o din averea lor și din 5% la 100.

Idea înființării unei scoale de fete cu caracter confesional, prinsese deja altcum afunde rădăcini la poporul nostru, care în frunte cu preotul și învățătorul în tot anul arangiau petreceri de vară, ear' venitul din acele era destinat spre scopul înființării scoalei proiectate.

Vîdînd inspectorul, că cu Românii nu o poate scoate la cale, nici că mai stăruie prelângă arîndă lui recomandare.

Decisul amintit, membrii comitetului aducîndu-l la cunoscînță poporului, acesta cu bucurie îl ia spre sciință, încredințînd întreagă afacerea unei comisii, în persoanele preotului și a învățătorului, ca ei, studiînd modul cum adică s'ar pute edifică și dota scoala, să vină la timpul seu în plen cu cestiunea cît se poate de bine studiată.

Din cauza părerilor divergente ale acestor două persoane, care nu se puteau înțelege asupra modului de a aduce în îndeplinire cestiunea lor concreduță, și acesta, fiind între Românii din Teiuș o parte grănițieri, cari în urma privilegiilor ce le au, se bucură anuatiim de venit considerabile, din cari venit se și susține scoala confesională, preotul stăruie, ca scoala de fete să se facă numai din averea grănițierilor; învățătorul din contră, ca să se facă din averea bisericii, unde au fără deosebire toți parte, mai aducînd ca motiv și împregiurarea, că scoala confesională până aci au susținut-o numai grănițierii din al lor, care și în viitor va rămîne numai în sarcina tot a grănițierilor.

Vîdînd unii dintre bravii grănițieri divergența aceasta de părerii, păsesc la mijloc, și prin o deputațiune în persoanele bravului parochian Efrem Raț și a zelosului învățător Stefan Crișan, — dintre cari cel dintăiu oferesce dela sine 20 mii bucăți de cărămidă arsă; ear' al doilea 300 ferdele — la 16 cupe — var nestîns, spre scopul edificării scoalei, din cari fapte fără vorbe pompoase, se dovedește îndestul interesul ce aceste persoane îl aveau pentru ridicarea desamintitei scoale, — se duc la oficiul protopopesc, pe care îl roagă, ca în afacerea aceasta să eaze la fața locului.

După eșirea protopresbiterului la fața locului, și după o consfătuire serioasă, protopresbiterul e rugat a înainta către ordinariet o rugare, că acela să conceadă ridicarea scoalei din averea bisericii, — în același timp din sinul poporului se exmite și o deputațiune la Blaj, pentru-ca și astfel ordinariet să fi rugat a le concede ridicarea scoalei din averea bisericii.

Ordinariatul luînd justa lor rugare în considerare, le-a și conces ridicarea acelei scoale din averea bisericii, și, deci în primăvara anului acestuia s'a început ridicarea frumosului edificiu scolar, care astăzi este gata, și unde la vre-o 60—70 de copile li se și predă de present în dulcea limbă a lor maternă instrucțiunea.

Astăzi deci, în opidul Teiuș, prelângă o scoală de băieți, avem una și de fete, onoare deci Teușenilor în genere, special însă a *cătorva* persoane devotate propășirii noastre intelectuale, dintre care persoane, cred a nu 'mi-se lua în nume de rău, dacă, afară de cele menționate, voi mai enumera, pe cît posibil 'mi-a fost a a mă informa, — și următoarele, care au venit în ajutor la ridicarea scoalei, cu oferte benevole precum: O. d. Onorin Tillea, din Turda 50 fl., Tușan Ioan 25 fl., Popa Pavel 20 fl., Bălan Stefan 20 fl., Popa Iacob 15 fl., Popa Gligor 10 fl., Boca Ioan 10 fl., Brătianu Nicolae 10 fl., etc.

Atât ce privește istoricul scoalei.

În fața faptelor, care de sine vorbesc, e cu neputință, ca inima să nu ne salte de bucurie, și anume ofînd se nu dică, fericită e comunitatea aceea, unde fruntașii sînt persoane înzestrate cu astfel de însușiri bune, și unde există între ei concordia și solidaritatea perfectă, căci numai în astfel de lucruri, unde domnesce armonie deplină se pot pune la cale lucruri ca și cel descrise.

Ne doare însă inima, când silit e omul a constata, că de un o bună parte din fruntașii deosebitelor comunități sînt predomniți, și încă într'un mod pătimaș, numai și numai de interese particulare egoiste.

E trist și dureros a constata așa ceva, dar' ce să facem, dacă aceasta e o boală a timpului, în care trăim.

Vouă, fraților Teiușeni însă, n'avem decît a vă gratula pentru interesul ce l-ați dovedit fie prin jertfe bănesci, fie prin lucrul ce l-ați prestat cu brațele voastre, până v'ați ridicat acea scoală de fete, acel focal de luminare al scumpulor voastre odrasle, năsuți-vă acum, ca să dați fiitoarelor mame o direcție sănătoasă și potrivită cu firea Românilor; și apoi siguri să fiți, că astfel urmînd, mîndre vor fi acelea de părinții lor, cari mari jertfe au prestat până 'și-au vîdut edificat acel focal pentru luminarea lor, și mari jertfe îi costă susținerea aceluia.

Fără îndoială, o suvenire mult mai plăcută veți lăsa însă nepoților și strănepoților vostri creșcuți prin nise mame, cari în această scoală își vor primi instrucțiunea lor.

Ear' ca 'opera deservită să vă fie, nobila idee ce o aveți, de a edifică aci o scoală capitală cu 4 clase, de cerul, ca aceea cît mai cu grabă să o aduceți în îndeplinire.

Mijloace din ce, și cu ce, aveți să susțineți o atare scoală, carea mari servicii ar aduce nu numai special vouă, unde un număr de copii cu mult mai mare și cu mult mai ușor 'și-ar pute primi instrucțiunea, ci și giurului, care bucuros 'și-ar aduce copiii până la finirea a lor 4 cl. normale aci la voi, unde fără îndoială ar primi

acea o instrucțiune mult mai solidă fiind în limba lor maternă aceea, și potrivită firei Românilor.

Ba, prin o astfel de faptă se va ridica și nimbul opidului, căpătîndu-și coloratul ce trebuie să-l aibă, ceea-ce ar fi spre a voastră specială onoare și fala nației întregi.

D-deu deci, să vă povățuească în faptele voastre cele bune, pe cari vîdîndu-le alții, mulți imitatori să aveți.

Căltătorul.

Sibiul, Suburbiul-de-jos.

Duminea trecută s'a celebrat la biserica din Suburbiul-de-jos al Sibiului sfințirea celor două clopote nouă. Sfințirea apei a făcut-o Părintele Protopop Simeon Popescu asistat de Părintele Dimitrie Cunțian și de Parochul local Părintele Georgiu Bobeș.

Cu ocaziunea aceasta s'a cetit în fața creștinilor adunați la biserică următoarea adresă:

Onorate Părinte!

Iubite frate în Christos!

Când, mi conduce de aceasta cu trei ani, am luat asupra-mi inductura acestui protopresbiterat, cercetîndu-ți parochia, am constatat cu neputință mîhnire, că biserica parochială se afla în o stare din cele mai triste, anume interiorul și exteriorul zidirii preste tot dovedia, că este neglijată din vechime; vestmintele bisericesci, și cari se mai aflau, erau în stare slabă, în parte sdrențuite, odoarele și recuisitele în ruină, cărțile rituale asemenea ruinate, averea bisericii puțină cîtă era, era neasigurată, încurcată și primejduită. Atunci vîdîndu-te preot tîner, neexperimentat și de alții desconsiderat, dar' plin de rîvnă pentru casa Domnului, adresîndu-ți cuvînt de încurajare, am cerut dela Frația Ta, ca să-ți puni toate puterile în serviciul bisericii, a cărei conducere 'ți-se încredințase, spre a o scoate din trista stare, în care se găsea, și la ocaziuni date n'am lipsit a Te îmbărbăta venindu-ți întru ajutor cu sfatul, întru cît 'mi-au ajutat puterile.

Și cu bucurie vîd, că după trei ani de dăile rodurile ostenelelor Frăției Tale covîrșesc așteptările mele.

Constat cu viuă plăcere, că fără să atingi miclele capitaluri ale bisericii, numai din colecte dela credincioșii Frăției Tale, pe cari 'i-ai sciut însușește spre jertfe, ai provîdut biserica cu vestimente preoțesci (odăjdii), cari singure reprezentă o valoare de preste 500 fl.; ai înnoit chivotul, policantrul, ușile altarului și sfîșnicile cele mari, ai procurat cărți nouă, ear' pe cele vechi le-ai reparat, — fără a aminti și de reparaturile și adoptările dela zidirea bisericii și casa parochială, de ordinea și curățenia ce ai făcut să domnească în sfința biserică și regularitatea, ce ai introdus în administrația averilor bisericesci, pe care le-ai adus în ordine. Prelungă aceste astăzi vîd, că ai înfrumșet biserica cu două clopote frumoase, de asemenea procurate din darurile benevole, pe cari le-ai sciut aduna dela parochienii Frăției Tale. Toate aceste rezultate vorbesc destul de elocuent pentru ostenelele ce ai pus, rîvnă stăruitoare și înțelepciunea, cu care ai lucrat implinindu-ți datoria spre mărirea lui D-deu și mîngăirea turmei cuvîntătoare, încredințate păstoririi Frăției Tale.

Constat cu plăcere, că problema, ce 'ți-am dat acum trei ani, ai deslegat-o preste toată așteptarea mea.

Eu nu sînt în stare să 'ți remunerez ostenelele nici prin titluri și ranguri și nici cu daruri materiale. Cu ce pot să Te remunerez pentru-că m'ai ascultat, este că eu, capul acestui pînut bisericesc, îți recunosc vrednicia înaintea bisericii și publice, înaintea acelor, pentru care ai ostenit și publici îmi exprimi deplina mea mulțumită cu conduita Frăției Tale.

Acum nu mai atrag atențiunea Frăției Tale asupra misiunii ce o ai, deoarece se sînt încredințat, că după direcțiunea ce ai luat, nu poți să nu 'ți faci datoria, nepermițînd să fii întrecut de vre-unul din colegii Frăției Tale. Nici îți dic să contez la sprigunul meu, deoarece ce trebuie să fii încredințat, că-l ai de cîte ori îl vei reclama pentru casa Domnului și binele poporului.

Al Frăției Tale

Sibiul, 19 Octomvrie v. 1886.

de binevoitor în Christos frate

Simeon Popescu,

protopresbiter.

În urmă s'a subseris de cei prezenți următorul

Act comemorativ.

În dăile Înălțatului Împărat și Rege Francisc Iosif I., fiind Archiepiscop și Metropolit al Românilor dreptcredincioși din Ardeal Înalt-Preasfinția Sa Miron Romanul, ear' protopresbiter al tractului Sibiului Simeon Popescu, paroch în parochia dreptcredincioasă Sibiul Suaurbiul-inferior Georgiu Bobeș, episcopii bisericii acestei parochii Nicolae D. Moldovan, Dumitru Chidu și Lazar Stanciu; ear' membrii în comitetul parochial: Lazar Negrilă, George Moldovan, Nicolae Buian, Ioan Miclea, George Imberuș, Nicolae Vintilă, Nicolae Mocean, Ioan Șerban, Simeon Stoica, Ioan Stanciu; învățător la scoala parochiei Lazar Negrilă, la dăia mai jos însemnată, după rînduiala bisericii Răsăritului, mai jos iscăliți preoți sub conducerea protopresbiterului Simeon Popescu s'au sfințit clopotele cu inscripțiunea: „Versat și mîrit...” și „Turnat la...” și le-au dat în folosința bisericii românești dreptcredincioase din Sibiul Suburbiul-inferior.

Aceste clopote s'au procurat din colecta întreprinsă în poporul parochiei prin parochul ei Georgiu Bobeș ajutat fiind de învățătorul Lazar Negrilă, după însemnarea oficială, ce se alătură acestui act.

Spre vecinica aducere aminte și pomenire s'a scris acest act și s'au iscălit la Sibiul, 19/2 Octomvrie 1886.

Preoți slugitori:

Simeon Popescu m. p., *Demetriu Cunțian* m. p.,
protopresbiter. profesor.

Georgiu Bobeș m. p.,

paroch.

(Urmează subscrierile poporului.)

Cronică.

Delegațiunea austriacă și ungară au fost deschise astăzi. „Bud. Tagb.” se plînge, că guvernul austriac nu a aflat cu cale, a cumpăra și el un edificiu pentru delegațiunea austriacă, așa încât aceasta e silită a-și tine ședințele într'un hotel. Guvernul ungar își are propriul edificiu pentru scopul acesta în Viena. — Vor fi sciind cei din Viena anume, puntru-ce nu cumpără un edificiu în Budapesta.

*

Congresul bisericesc sîrb s'a deschis ieri în Carloveș. Dispoziția membrilor congresului, abia lasă loc speranței, că vor fi înununate de aoreși-care succes lucrările congresului. Căci chiar și în tabera elementelor moderate, în a așa numitului partid național liberal există o indignare, că a respins guvernul fără nici o motivare sau cel puțin obiecțiune lucrările congresului din 1879. Mai mulți deputați ai congresului află această procedură a guvernului vîetmătoare, de aceea mulți au de cuget a depune mandatul lor. Deputatul congresului, Milan Milosavlievici ales în Szabadka, 'și-a depus deja mandatul. Sub astfel de împregiurări e de temut, că congresul se va înprăscia și ast-n după o scurtă sesiune, fără de a fi rezolvat vre-o cestiune, și lăsînd cestiunile bisericesci și scolare tot în acel caos, în care se aflau până acum. Și acum ne aflăm în al cincilea an al guvernării patriarhului Angyelici, în mijlocul tot aceluiaș caos al afacerilor bisericesci sîrbe, pentru a căror limpedere și punere în ordine a fost numit guvernul pe patriarhul Angyelici, contra voinței congresului și a poporului sîrb. — O depeșă din Carloveș ne spune, că până acum foarte puțini membri de ai congresului au sosit acolo, și e de temut, că ședințele congresului vor fi trebuind amîinate, nefind congresul, din lipsa membrilor, îndreptățit de a lua vre-o hotărîre.

*

Bivoli în Germania. De vre-o câteva dăile se află aici un comisionar prusesc, pentru a face studii asupra naturii și asupra traiului bivolorilor. Aceste studii le face pentru a deslega cestiunea: oare e consult ori nu a importa bivoli în Germania?

*

† Dr. Georg Polizu sen., senator, fost mai mult timp decan al facultății de medicină din Bucuresci și unul din cei mai vechi profesori ai acestei facultăți, a murit Sămbătă seara în Bucuresci. Dr. Polizu (betrănul) s'a născut la 1819, Aprilie în Bucuresci. Primele studii 'și-le-a făcut în Bucuresci, ear' cele de medicină la Viena și la Berlin. La 1845, întorcîndu-se în țeară, el a ocupat funcția de secretar în „Comisia Doctoricească”; apoi a fost numit doctor la spitalul Colței, profesor la facultate și, fiind ales decan al acestei facultăți, a ocupat această funcție 10 ani. A fost ales în mai multe rînduri deputat și senator. Doctorul G. Polizu este de o activitate în adevăr neobosită. El făcea binele în toate părțile și nenumărate sînt suferințele, pe care le-a alinat, cu sciința ca și cu generositatea sa. Dr. G. Polizu e autorul mai multor lucrări, și, între altele a făcut: Dicționarul român-german (1857), Cărticea altoiului (1856), Mica chirurgie (1859), Anatomia (1859). Deși în vîrstă de 67 de ani, Dr. G. Polizu nu-și luase nici acum retragerea, pe care o merita așa demult. El lucra la un mare dicționar, ca al lui Littré, o operă colosală, a căreia tipărire numai ar fi costat 50.000 lei. Moartea Dr-ului Polizu lasă un gol mare, atît în rîndul puținilor noștri oameni de sciință și de muncă, cît și în rîndul oamenilor în adevăr filantropi și iubitori de țeară.

*

Gorgonzola-iubileu. Un iubileu ciudat serbează în 8 Noemvrie n. micul oraș italian Gorgonzola, nu departe de Milano, anume se serbează iubileu de 100 de ani dela facerea brânzei Gorgonzola.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 4 Noemvrie n. Delegațiunea ungară a candidat în conferința de astăzi, de president pe Ludovic Tisza; de vice-president pe cardinalul Haynald; tot astăzi s'au ales cuestorii, notarii și membrii diferitelor comisii. Ședința de constituire plenară încă se va ține astăzi. Conte Iuliu Andrassy (fiul fostului ministru de externe), s'a ales de deputat dietal în cercul electoral Csikszentmárton.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

stărimat, spese pentru conferințe 10 fl., pentru scripturistică 3 fl., lemne, 4 $\frac{1}{2}$ jugere pământ arător și fâneață, cuartir liber cu grădină intravilană de legumi. — A se adresa până la 6 Noiembrie n. la dl inspector școlar Demetriu Marcu în Birchiș (cot. Caras-Severin).